

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Impuras difficiliùs quidem pœnitentiam agere, posse tamen agere,
aliquot exemplis docetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Matth. 19. 10.

cum aiunt: *Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere*; eaque propter vitam eligunt cælibem, & malunt sponte, in Religioso statu, Dei amore, obedire Superiori, quàm in coniugio vxoris tyrannidem perferre; aut intueri vitam libidinofam: quod & Gangulphus fecit, quem sapientissimus orbis Moderator, per vxoris adulterium, ad martyrium promouit. Quis ex hac radice, talem fructum sperauisset? Vt enim vxor eum necari voluit, impuritate agitata, ita ille necem sustinuit, ob amorem castitatis,

IX.

At verò illud in primis animaduerto, Gangulphum de proiectissimi pudoris femina non desperauisse, dum eam sic est affatus: *Si dignos pœnitentiæ fructus egeris, veniam à Deo impetrabis*. Nimirum, eo etiam fine, cælestis illa Sapientia hæc patri ab hominibus flagitia permittit, vt illorum quoque remissione, infinitæ misericordiæ suæ thesauros manifestet. Nullum, in Confessione, crimen malè verecundi homines aperire magis erubescunt. Nullum ferè homines magis excæcat. Nullum propè gignit citiùs desperationem; vel quia illecebris irretitos tenet, vel quia facit, vt præ eo, à carnalibus istis, cælum non ampliùs æstimetur. Qui si perpendant Dei clementiã, ad Deum redire discunt. Ad hunc finem pepercit Christus mulieri in adulterio deprehensæ & à Iudæis in medium adductæ accusatæque, vt intelligant omnes, quia *Dominus soluit compeditos, Dominus illuminat cacos, Dominus erigit elisos*, dummodo ipsi se erigant, & ampliùs peccare nolint. Ad hunc finem Magdalenz dimisit peccata multa, quæ cum fuerit in ciuitate peccatrix, facile potuit etiam eum coniugem habentibus peccare. Quæ enim ita lasciuunt, haud magnopere curant, liberi aut in matrimonio positi, discrimen. Quod idem facile credi potest de Maria Ægyptiaca, de nepte Abrahami Eremitæ, de Pelagia Antiochena, de Thaide Ægyptia, quæ omnes prostibula fuerunt & meretrices, in omni cœno libidinis volutata, & tamen veniam à Deo suæ impurissimæ vitæ impetrauerunt. Enimverò ad magnam postea virtutum perfectionem euectæ fuerunt, vt, *vbi abundauit delictum, superabundaret gratia*. Nam Thais quidem à Paphnutio Abbate conuersa, opes fortunæque omnes

Ioan. 8. 3.

Psäl. 129.

Luc. 7.

Rom. 5. 20.

nes, quas non modicas corporis quæstu parauerat, constructâ pyra, in ignem coniecit; atque de lustro in claustrum; de lupanari in monasterium; à diaboli diuturna seruiture, ad omnipotentis Dei obsequium transiuit. Triennio clausa fleuerat fœdè acta; eo triennio exacto, Paulo Antonij Abbatis discipulo diuinitus patefactum est, dimissa esse Thaidi peccata. Quare à Paphnutio de cellæ primùm, deinde etiam à Deo de corporis carcere educta ad beatorum consortia euolauit. Pelagia autem, quæ diuitijs, uenustate uultus, turpitudine morum, Antiochiæ omnes antecesserat, à Nonno Heliopoleos Episcopo uanitatē dedocta, ita, errore agnito, immutata est, ut ornatum muliebrem omnem abijceret, & quidquid habebat pecuniarum, pauperibus erogaret, vitatoque hominum contubernio ad malum pelliciente, in monte Olineti, tuguriolum sibi poneret, & ne quis solitariae feminae insidiaretur, cælato sexu, se Pelagium nominaret. Tantum hæc inibi sanctitate excelluit, ut pelagus virtutum diceretur, quæ prius fuerat vitiorum. Idem de Abrahami nepte dicitur, quæ lupa facta in ouem est mutata, postquam eam Eremita inuentam reduxit. Maria Ægyptiaca, quæ, ob infamem quæstum, ab aditu Ecclesiæ diuinitus est impedita, post lachrymas & pœnitentiam, eò sanctitatis est progressa, ut, inter precandum, è terra in sublime eleuaretur, & in terra orans terram non tangeret; Iordanem transiens aquas calcaret; moritura Zosimum cum SS. Eucharistia uenientem haberet, ipsosque leones, vespillonum officio fungentes sortiri mereretur. Mariam Magdalenam, cum nominauit, omnia dixi. In illa, uelut in clarissimo speculo, reluxit diuinæ clementiæ exemplum. Verè illa dicere potuit: *Miserator & misericors Dominus, patiens & multum misericors. Suauis Dominus uniuersis, & miserationes eius super omnia opera eius.*

Pfal. 144.

X.

Verum est, ea est peccati malitia, ut, si ea tantum à peccatore aspiciatur, facile illum in desperationem possit adducere. Quid enim peccato à creatura in Creatorem commisso peius? Iudas, cum suam tantum, in Magistrum, perfidiam ante oculos sibi poneret, laqueo sibi animam intertraxit. Hoc Cain, hoc alij duntaxat aspexerunt, qui *desperantes semetipsos*

Ephes. 4. 18.

Iii 2

tradido-